

Arrest

nr. 83 009 van 14 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 11 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 12 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 april 2011 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Deze aanvraag werd op 6 juni 2011 onontvankelijk verklaard.

Op 24 juni 2011 diende verzoeker een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in.

Op 15 juli 2011 werd de voormelde onontvankelijkheidsbeslissing ingetrokken.

Eveneens op 15 juli 2011 werd een nieuwe beslissing genomen houdende de ontvankelijkheid van de aanvraag van 26 april 2011 en tevens werd in deze beslissing ook de aanvraag van 24 juni 2011 onontvankelijk verklaard.

Op 13 september 2011 diende verzoeker voor de derde keer een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 maart 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 13 september 2011 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker meent dat het voorgelegde medisch attest uitsluitend geeft omtrent de graad van de ernst van zijn ziekte. Verzoeker verwijst naar de omschrijving van de ziekte op het attest en naar de omschrijving van het gevaar en de gevolgen van een eventuele stopzetting van de behandeling. Tevens stelt verzoeker dat de beschrijving van de te volgen behandeling wel degelijk uitspraak doet over de graad van de ernst van zijn ziekte.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071, RvS 19 maart 2004, nr. 129.466, RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan deze werd genomen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel en naar het gegeven dat het standaard medisch getuigschrift geen enkele uitspraak vertoont omtrent de graad van de ernst van de ziekte. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Deze motivering die verzoeker zonder meer toelaat kennis te nemen van de motieven in feite en in rechte die de bestreden beslissing onderbouwen, is pertinent en draagkrachtig.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Uit de voormelde bepaling blijkt duidelijk dat het niet volstaat om een standaard medisch getuigschrift in te dienen. Het standaard medisch getuigschrift dient ook te beantwoorden aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, met name "Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling".

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard omdat het medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet. In casu wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris vastgesteld dat het voorgelegde medisch getuigschrift geen uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte.

In het model medisch getuigschrift wordt aan de behandelende arts gevraagd om onder de rubriek "B) Diagnose" van het standaard medisch getuigschrift een "gedetailleerde beschrijving van de aard en de

ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend” te geven.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker bij zijn aanvraag het wettelijk vereiste standaard medisch getuigschrift heeft meegestuurd en dat de verschillende punten van dit formulier beantwoord werden. Onder vraag B, *“gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend”* wordt vermeld *“1) Psychische stoornis, begin in 1996. Behandeling sinds september 2009. Psychose wordt onderdrukt door medicatie en is redelijk onder controle. 2) Depressieve stoornis, onderdrukt door medicatie 3) postcommotioneel syndroom met karakterverandering (impulsiviteit). De therapie maakt het mogelijk om te functioneren op minimaal nivo”*. Uit hetzelfde medisch attest blijkt dat de arts onder vraag D, *“wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet”* het volgende schrijft: *“zonder behandeling zal patiënt niet meer in de maatschappij kunnen functioneren. Ernstige degradatie, opname in de psychiatrie en sociale teloorgang is te verwachten”*. Onder punt C van hetzelfde attest valt ook het volgende te lezen: *“de stoornissen waaraan de patiënt lijdt zijn ernstig invaliderend. Dankzij de behandeling is minimaal functioneren mogelijk. Zonder behandeling zal patiënt wsch moeten opgenomen worden. Hij wordt thans intensief begeleid op psychosociaal nivo.”* Uit de voorliggende gegevens blijkt dat er wel degelijk een beschrijving is van de graad van de ernst van de ziekte. Voor zover als nodig stipt de Raad aan dat het voormelde artikel 9ter van de vreemdelingenwet vereist dat het standaard medisch attest een vermelding omvat van de graad van de ernst van de ziekte, doch niet vereist dat de graad van de ernst specifiek onder vraag B van het standaard medisch attest wordt aangetoond. Het is geenszins de bedoeling van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van de ambtenaar-dossierbehandelaar. De Raad stelt enkel vast dat er wel degelijk een omschrijving terug te vinden is van de ernst van de ziekte op het medisch attest. Wat de beoordeling van de graad van de ernst van de ziekte betreft, komt dit toe aan de ambtenaar-geneesheer en niet aan de ambtenaar-dossierbehandelaar.

De Raad acht het kennelijk onredelijk dat een ambtenaar-dossierbehandelaar de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen van verzoeker onontvankelijk verklaart om de reden dat *“er geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst (wordt aangetoond).”*

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet is in de aangegeven mate geschonden.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 12 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU